

Børneundervisningen, og naar der nu har været en Del Tale om Lærerkursus, vil jeg dertil sige, at jeg tror, at ogsaa dette i ikke ringe Grad bidrager til at fremme Undervisningen derved, at det giver Lærerne Kræfter, Lyst og Evne til at meddele Børnene en levende og frugtbar Undervisning, naar Lærerne kunne komme ind og faa en saadan Forfriskning her i Kjøbenhavn ved et Feriekursus. Jeg synes, at dette har stor Betydning og det saa meget mere, som Skolerne kræve et større Antal Lærere og en udvidet Undervisning i Dansk. I mange Skoler ville sikkert ogsaa Naturfagene blive indførte, og netop med Hensyn til disse to Fag vil jeg anse det for heldigt, om der kunde blive nogle flere Kursus. Men hvad der særlig ligger mig paa Sinde, og hvad jeg tror, har den allerstørste Vigtighed, netop fordi det fører vort Folk ind i den sociale og aandelige Udviklingstilstand, som det ærede Medlem for Esbjerg skildrede, er Undervisningen paa vore Højskoler, og jeg nævner dette med saa meget mere Tillid, som jeg ved, at Finansudvalget allerede i Fjor var opmærksom paa dette Forhold. I Fjor blev der paa Finansudvalgets Foranledning tilvejet Oplysninger om, hvordan de Midler fordeltes, og hvor store Understøttelser der gaves til de enkelte. Jeg læste med Interesse de Oplysninger, der blev skaffet til Veje. Deraf fremgik det, at den Sum, man gav en Karl til Ophold paa en Højskole i 5 Vintermaaneder, gaar fra 150 Kr. ned til 73 Kr. 150 Kr. er der ikke mange, som faa; det er kun paa Færøerne, der kan opnaas en saadan Understøttelse. I Kjøbenhavn faa de 130 Kr., og i ganske enkelte Amter lidt over 100 Kr., men i de fleste andre Amter under 100 Kr., og i Randers Amt er man kommen ned paa det laveste, nemlig 73 Kr. Jeg har i flere Aar været Medlem af Randers Amts Skoleraad og deltaget i Uddelingen af Understøttelserne der. Naar vi der have givet den allerlaveste Understøttelse, kommer det af, at vi ikke have skudt saa mange Ansøgere ud som i de andre Amter, og jeg antager dog, at Forholdet i det væsentlige er ens. Jeg skal udtale, at det for os i Randers Amts Skoleraad har voldt det allerstørste Besvær at udskyde blot saa mange. Vi have bestræbt os for at udskyde saa mange som muligt, for at Understøttelserne ikke skulde blive urimelig smaa og have udskudt Ansøgere, som vi inderlig gerne vilde have understøttet. Dette Forhold vil vist være til Stede ikke blot i Randers Amt, men ogsaa rundt

om, og skulde vi fortsætte med en Udvikling, som højner vort Folk i aandelig og social Henseende, er det vist ogsaa nødvendigt at gøre noget for at give den unge, opvoksende Slægt en saa god Udvikling som muligt, saa at den kan forsætte paa de Veje, som have vist sig saa heldige for den jævne, almindelige Befolknings Udvikling. Jeg henstiller derfor at tage hele dette Forhold op. Det er et meget stort Offer, der kræves af en ung Mand. Han kan ikke være paa Højskole under 200 Kr., men man giver ham kun 73—150 Kr., og desuden skal han miste et halvt Aars Løn. Jeg har ikke noget imod, at man kræver et Offer, men mange hos os have maattet sige nej til det Bidrag, der er tilstaaet dem, fordi det ikke har været muligt for dem at komme igennem dermed og selv tilvejebringe de Midler, der ere fornødne til Opholdet paa en Højskole. Jeg vil derfor henstille, at der fra alle Sider bliver taget velvilligt paa denne Sag, og navnlig haaber jeg og er forvisset om, at det ærede Finansudvalg, som allerede i Fjor har skaffet Oplysninger, som gaa i den Retning, vilde tage Spørgsmaalet op med Velvilje og søge at tilvejebringe Lovhjemmel for en større Bevilling til Eleverne paa vore Folkehøjskoler og Landbrugsskoler.

Alf. Christensen: Det nuværende Ministerium kan i Sammenligning med dets umiddelbare Forgængere smigre sig med det Fortrin, at dets Dannelse og Sammensætning have givet Anledning til mange Diskussioner og Taler her ved Finanslovens 1ste Behandling. Der er blevet talt om dets Sammensætning og om de enkelte Ministres Kvalifikationer, men paa en saadan Maade, at det fra Højres Side er sagt, at vi ere gaaede for nær Kongens fri Ret til at vælge sine Ministre. Det er om denne *fri* Ret, jeg vil tillade mig at fremføre nogle Bemærkninger; den er nemlig bleven nævnt ikke blot fra Højres Side og Ministerens Side, men fra forskellige Venstremænds Side her i Salen; den er gaaet igen i alle Blade, og „Berlingske Tidende“ svælger i denne Frase om Kongens *fri* Ret til at vælge sine Ministre. Jeg vil tillade mig at gøre saavel det høje Ting som særlig mine Meningsfæller opmærksomme paa, at denne Tale om Kongens *fri* Ret til at vælge sine Ministre er forlængst død og begravet. Den holdt op, den Gang vi holdt op med de store Højremøder i Kongens Have, der var den godt Latin men ikke her i denne Sal; thi den har ingen Hjemmel i Grundloven. Selvfølgelig vide